

Publicerad 2015-06-15 00:53 av Oprofessionell

Och jag fortsätter att leva med mina hjärnspöken av dig

Du hemsöker mig i mina drömmar
mitt minne måste älska dig
får mig att tror att jag inte kan andas utan dig

och jag ger mig själv till andra
det dom vackert tar emot
vill att de ska älska mig till bristningsgränsen
snart
finns det inget mer kvar att hämta

för det är juni igen
och jag intalar mig själv
att jag är så jävla lycklig utan dig

-

hög på serotonin
förälskar jag mig i bakgator
som aldrig viskat ditt namn

tills återigen
du
din fullt levande vackra varelse
spökar i mina drömmar
och jag lyckas förnimma:

doften utav dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Oprofessionell med Poeter.se id #4255 innehar upphovsrätten